REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U MAKARSKOJ
STALNA SLUŽBA U IMOTSKOM
Ante Starčevića 23
21260 Imotski

P-815/2026-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Makarskoj – Stalna služba u Imotskom, po sucu Mati Kukavici, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Marije Babić (OIB: 88810289702) iz Runovića, Runović 147, zastupana po punomoćniku Toniju Ivandiću, odvjetniku, protiv tužene Općine Runovići (OIB: 45457761971), Trg Fra Mije Runovića 5, Runović, zastupana po punomoćniku Toniju Babiću, odvjetniku, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 22. listopada 2026. u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužiteljice Martine Mostarčić, odvjetnice, te zamjenice punomoćnika tuženika Sandre Babić, odvjetničke vježbenice, 12. studenog 2026.

p r e s u d i o j e

I/ Odbija se u cijelosti tužbeni zahtjev tužiteljice Marije Babić koji glasi:

" I. Nalaže se tuženiku Općini Runovići, Trg fra Mije Runovića 5, Runovići, OIB: 45457761971 isplati tužiteljici Mariji Babić, Runović 147, Runovići, OIB: 88810289702 iznos od 6.021,10 EUR zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama po stopi zatezne kamate propisanoj člankom 29. st.2. Zakona o obveznim odnosima, koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena tekućim od dana 16.02.2021.g pa do isplat, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku Općini Runovići, Trg fra Mije Runovića 5, Runovići, OIB: 45457761971 isplati tužiteljici Mariji Babić, Runović 147, Runovići, OIB: 88810289702 iznos od 199,08 EUR zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama po stopi zatezne kamate propisanoj člankom 29. st.2. Zakona o obveznim odnosima, koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena tekućim od dana 16.02.2021.g pa do isplate ,sve u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku Općini Runovići, Trg fra Mije Runovića 5, Runovići, OIB: 45457761971 isplati tužiteljici Mariji Babić, Runović 147, Runovići, OIB: 88810289702 trošak parničnog postupka zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama po

stopi zatezne kamate propisanoj člankom 29. st.2. Zakona o obveznim odnosima, koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena tekućim od dana donošenja presude do isplate u roku od 15 dana."

II/ Nalaže se tužiteljici Mariji Babić naknaditi tuženiku Općina Runovići trošak parničnog postupka u iznosu od 2.450,00 EUR u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi i tijekom postupka navodi da je 7. kolovoza 2019. kao radnica tuženika za vrijeme radnog vremena u obavljanju radnih zadataka pala i ozlijedila se. Ističe da je u toj nezgodi zadobila teške tjelesne ozljede (prijelom ramena i nadlaktice) uslijed čega je morala biti podvrgnuta i operaciji ramena.

1.1. Navodi da joj je zbog svega toga povrijeđeno pravo osobnosti i to pravo na tjelesno i duševno zdravlje pa s naslova neimovinske štete tužbenim zahtjevom zahtjeva ukupan iznos od 5.622,93 EUR (42.366,00 kn), a tvrdi da je pretrpjela i imovinsku štetu zbog potrebe za tuđom pomoći i njegom pa s tog naslova zahtjeva isplatu iznosa od 398,16 EUR (3.000,00 kn). Pored toga zahtjeva i isplatu iznosa od 199,08 EUR (1.500,00 kn) s naslova troška plaćanja mišljenja stalnog sudskog vještaka prije podnošenja tužbe, a uz sve to zahtjeva i naknadu troška parničnog postupka.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom tužbenog postupka osporava tužbeni zahtjev u cijelosti ukazujući da osporava svoju odgovornost za nastanak štetnog događaja. Naime, tuženik ističe da nije mogao na bilo koji način utjecati da se takav ili sličan događaj izbjegne unatoč njegovoj dužnoj pažnji. Osporava i da su posljedice štetnog događaja onakve kakvim ih prikazuje tužiteljica pa s tim u vezi osporava i visinu tužbenog zahtjeva.

3. Tijekom postupka izvođenja dokaza, sud je izvršio uvid u presliku odgovora tuženika na odštetni zahtjev tužiteljice (list 5 spisa), presliku medicinske dokumentacije tužiteljice (list 6-12 spisa, 16-18), presliku odštetnog zahtjeva tužiteljice s pripadajućom povratnicom (list 13-15 spisa), presliku zapisnika o obavljenom inspekcijskom nadzoru od 12. kolovoza 2019. (list 22-26 spisa), presliku nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka dr. Dubravka Huljeva (list 38-40 spisa), a osim navedenog izveden je i dokaz saslušanja tužiteljice (list 55 i 56 spisa) te svjedokinje Antonije Jukić (list 63 i 64 spisa), kao i dokaz medicinskim vještačenjem po stalnoj sudskoj vještakinji Mariji Definis (list 75-77 spisa i list 110-111 spisa).

4. U ovoj pravnoj stvari sud je presudom od 12. prosinca 2024. u cijelosti odbio tužbeni zahtjev tužiteljice te je djelomično prihvatio zahtjev tuženika za naknadom troška parničnog postupka, ali je Županijski sud u Rijeci rješenjem pod poslovnim brojem Gž-189/2025 ukinuo navedenu presudu prvostupanjskog suda u dijelu kojom je odbijen tužbeni zahtjev tužiteljice i naloženo tužiteljici tuženiku naknaditi trošak parničnog postupku.

4.1. Naime, drugostupanjski sud u bitnome navodi da je za sada preuranjen zaključak prvostupanjskog suda da je tuženica dokazala postojanje okolnosti koje dovode do potpunog oslobođenja iste od odgovornosti za štetu tužiteljici u smislu postojanja krajnje nepažnje u postupanju tužiteljice kod štetnog događaja, kao i da je u tom smislu potrebno upotpuniti činjenično stanje ponovnom ocjenom provedenih dokaza.

5. Cijeneći rezultate provedenog postupka, kako cjelokupnog tako i svakog pojedinačno, a na osnovi odredbe članka 8. ZPP-a, ovaj sud je i nakon ponovnog postupka utvrdio da je tužbeni zahtjev tužiteljice neosnovan.

6. Između stranaka nije sporno da je tužiteljica za vrijeme radnog vremena kao radnica tuženika pala i zadobila ozljede, ali je između stranaka sporno je li tuženik u konkretnom slučaju kao njen poslodavac odgovoran za štetu, a sporna je i težina pretrpljene štete u vidu ozljeda pa time i visina tražbine.

7. U konkretnom slučaju tuženik kao poslodavac tužiteljice odgovara prema pravilima objektivne odgovornosti koja je regulirana specijalnim zakonom i to odredbom čl. 25. st. 1. Zakona o zaštiti na radu (NN br. 71/14, 118/14, 154/14, 94/18 i 96/18, nadalje: ZZR) koja to izričito propisuje, pa se stoga radi o odgovornosti prema kojoj tuženik odgovara bez obzira na njegovu krivnju, pri čemu je sukladno toj vrsti odgovornosti potrebno da za njegovu odgovornost na njegovoj strani postoji protupravnost kao pretpostavka odnosa odgovornosti za štetu.

8. Nastavno na navedeno, odredbom čl. 25. st. 2. ZZR-a propisano je, između ostalog, da se poslodavac može osloboditi odgovornosti ako je šteta nastala krajnjom nepažnjom radnika na što poslodavac nije mogao utjecati niti je njihove posljedice mogao izbjeći, unatoč provedenoj zaštiti na radu.

9. Prema mišljenju ovog suda, u konkretnom slučaju upravo se radi o situaciji da je kritične zgode tužiteljica kao radnica tuženika postupala krajnjom nepažnjom, te da tuženik ni na koji način na navedeno nije mogao utjecati neovisno o tome je li proveo zaštitu na radu.

9.1. Naime, iz iskaza tužiteljice utvrđeno je da je ista preko programa "Zaželi" radila za tuženika na poslovima pomaganja u kući osobama kojima je to trebalo te da je kritične zgode bilo sunčano i lijepo vrijeme, a da je išla od kuće Milene Babić do kuće Zorana Babića kojim se putem inače svakodnevno kreće budući da se u neposrednoj blizini (100m udaljenosti) nalazi i njena kuća, a da je u pojedinim dijelovima tog puta samo blaga uzbrdica.

9.2. Sud prihvaća iskaz tužiteljice kao vjerodostojan u navedenom dijelu budući da je u tom dijelu njen iskaz logičan i životan te je razmatrajući njen iskaz utvrđeno da svoje iskazivanje (u ovom dijelu) nije na bilo koji način prilagođavala potrebama ovog postupka u smislu naglašavanja ili "iskrivljavanja" činjenica u svrhu boljeg uspjeha u parnici.

9.3. Kako se dakle radi o situaciji gdje je tužiteljica hodala relacijom kojom inače svakodnevno hoda, da je vrijeme bilo sunčano i lijepo, te da osim povremene blage uzbrdice i eventualno pijeska nije bilo nikakvih bitnijih otežavajućih faktora za kretanje, zaključak je ovog suda da je tužiteljica pala i ozlijedila se jer je postupala krajnjom nepažnjom (culpa lata). Naime, s obzirom na vremenske uvjete i konfiguraciju puta kako ih je opisala tužiteljica u svom iskazu, životno je i realno za zaključiti da do štetnog događaja ne bi došlo da je ista primijenila makar minimalnu razinu pažnje prilikom hodanja tim putem, a posebno uzimajući u obzir i činjenicu da svakodnevno hoda tom relacijom i inače.

10. S obzirom da je spomenutom odredbom čl. 25. st. 2. ZZR-a isključena odgovornost poslodavca ukoliko je šteta nastala upravo krajnjom nepažnjom radnika, zaključak je ovog suda da tuženik kao poslodavac u konkretnom slučaju nije odgovoran za naknadu štete tužiteljice.

11. S tim u vezi, potrebno je ukazati i da na navedeni zaključak nije od utjecaja ni činjenica da je od strane Državnog inspektorata Republike Hrvatske Zapisnikom o obavljenom inspekcijskom nadzorom od 12. kolovoza 2019. utvrđeno da u odnosu na tužiteljicu tuženik nije predočio dokaze o osposobljenosti za rad na siguran način, da

nije izradio Procjenu rizika za radno mjesto tužiteljice kao i da je ta procjena dostupna radnicima te da nije na propisani način osigurao pružanje prve pomoći, odnosno odredio i osposobio dovoljan broj radnika za pružanje prve pomoći te stavio na raspolaganje potreban sanitetski materijal.

11.1. Naime, utvrđene nepravilnosti nisu u uzročnoj vezi s predmetnim štetnim događajem budući da se radi o pješačenju na putu koji ne zahtjeva nikakvu posebnu opremu ni uputu radniku i to stoga što se ne radi o zahtjevnoj površini za prelazak pješice, a radi se i o relaciji koju tužiteljica i inače svakodnevno koristi prema vlastitim navodima te su i vremenske prilike bile bez bilo kakvih padalina ili leda, štoviše, bio je sunčan i lijep dan. Stoga, sve i da je tuženik kao poslodavac poduzeo mjere koje je trebao poduzeti, a koje su utvrđene od strane Državnog inspektorata i pobrojane u prethodnoj točki obrazloženja, razvidno je da to ne bi bilo od utjecaja na štetni događaj.

11.2. Upravo zbog toga ovaj sud ponovno zaključuje da utvrđene nepravilnosti nisu u uzročnoj vezi sa padom tužiteljice, pa se time kao takve niti ne mogu razmatrati u kontekstu protupravnosti na strani tuženika koja bi bila vezana za konkretan štetni događaj.

11.3. Drugim riječima, a radi dodatnog pojašnjenja, ukoliko jedan od radnih zadataka u sklopu posla kojeg je obavljala tužiteljica podrazumijeva kraću relaciju pješačenja od jedne do druge kuće po sunčanom i lijepom vremenu na terenu bez naglih uzbrdica ili nizbrdica, i to ako se radi o poznatoj relaciji kojom radnica i inače često pješači (baš kao što je to u ovom slučaju riječ), onda je doista životno za zaključiti da sve i da je tuženik kao poslodavac dokazao da je osposobio ranike za rad na siguran način, da je izradio Procjenu rizika za radno mjesto tužiteljice kao i da je ta procjena dostupna radnicima te da je na propisani način osigurao pružanje prve pomoći (a što su sve nedostaci utvrđeni od strane Državnog inspektorata, opisani u točki 11. ovog obrazloženja), da time niti najmanje ne bi mogao utjecati da ne dođe do predmetnog štetnog događaja.

12. U skladu sa svim navedenim, zaključak je ovog suda da tuženik kao poslodavac u konkretnom slučaju ni na koji način nije mogao utjecati na kretanje tužiteljice kritične zgode niti je mogao izbjeći posljedice njenog kretanja sve i da je proveo navedene mjere utvrđene od strane državnog inspektorata.

13. Sud je, dakle, ponovno ocijenio izvedene dokaze, upravo po uputi drugostupanjskog suda u smislu odredbe čl. 377. st. 2. ZPP-a, ali je došao do istog zaključka. U tom smislu je za ukazati da je sud sukladno spomenutoj odredbi dužan izvesti sve radnje na koje je ukazao drugostupanjski sud i raspraviti sva sporna pitanja, ali nije dužan imati jednak pravni stav, zbog čega i postoji mogućnost iz odredbe čl. 373. ZPP-a.

13.1. Upravo zbog toga jer se uputa drugostupanjskog suda odnosila na to da će sud u ponovnom postupku ponovno ocijeniti izvedene dokaze, a nove izvesti samo ako su predloženi pravovremeno, sud je odbio dokazne prijedloge tuženika na ročištu od 22. listopada 2026. (na ročištu održanom nakon drugostupanjske odluke) budući da nije bilo razloga da te dokaze ne predloži do zaključenja prethodnog postupka u smislu odredbe čl. 299. ZPP-a, a za ukazati je da je u odnosu na prijedlog za dopunskim saslušanjem tužiteljice zbog navodnih proturječnosti u njenom iskazu tuženik imao pravo postavljati pitanja prilikom iskaza pa da se te proturječnosti za koje tvrdi da postoje razjasne, stoga je i taj dokazni prijedlog tuženika odbijen. Za ukazati je da je sud pri tome imao u vidu da je ovaj postupak započeo u ožujku 2021. te da stranke imaju legitimno očekivanje dovršetka ovog postupka u što kraćem roku.

14. Slijedom navedenog, valjalo je u cijelosti odbiti tužbeni zahtjev tužiteljice pa je odlučeno kao u izreci pod točkom I.

15. Upravo zbog zaključka suda da tuženik nije odgovoran za naknadu štete tužiteljici, nisu se razmatrali dokazi koji se odnose na utvrđene posljedice kod tužiteljice, a niti iskaz svjedokinje Antonije Jukić sud nije posebno cijenio jer ista nije bila svjedok predmetnog događaja, a osim toga, ista iskazuje u bitnome o činjenicama koje su nesporne između stranaka te načelno o organizaciji rada što nije odlučno za odluku suda jer su sve bite činjenice utvrđene navedenim dokazima u prethodnim točkama obrazloženja.

16. Osim toga, sud nije uzimao u obzir dokumentaciju dostavljenu od strane tuženika na ročištu od 15. rujna 2022. (list 91-101 spisa) iz razloga jer je ta dokumentacija dostavljena nakon zaključenja prethodnog postupka u smislu odredbe čl. 299. ZPP-a, a niti je tuženik tvrdio ili dokazao da te dokaze nije mogao bez svoje krivnje ranije iznijeti u smislu navedene odredbe.

17. S obzirom da je tuženik u cijelosti uspio u sporu, naloženo je tužiteljici naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka sukladno odredbi članka 154. stavak 1. ZPP-a. Tako je primjenom Tbr. 7. - 9. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 69/93, 87/93, 16/94, 11/96, 91/04, 37/05, 148/09, 142/12, 103/14, 118/14, 37/22 i 126/22; dalje Tarifa) tuženiku dosuđeno po 200,00 EUR za sastav odgovora na tužbu te isti iznos za zastupanja na ročištima od 3. rujna 2021., 17. rujna 2021., 14. listopada 2021., 8. prosinca 2021., 20. svibnja 2022., 1. srpnja 2022., 15. rujna 2022., 18. listopada 2022., 19. siječnja 2023., 24. veljače 2023., 21. prosinca 2023. i za zastupanje na ročištu od 22. listopada 2026. (na iznos za ovo ročište uz PDV-a) što ukupno iznosi 2.450,00 EUR, pa je odlučeno kao u izreci pod točkom II.

U Imotskom, 12. studenog 2026.

Dokument je elektronički potpisan:
Mate Kukavica
Vrijeme potpisivanja:
12-11-2026
13:42:42

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U MAKARSKOJ
2.5.4.97=#0C115641544852 2D313031383835303536 3735
OU=Signature
S=Kukavica
G=Mate
CN=Mate Kukavica

Sudac
Mate Kukavica

Pouka o pravu na žalbu:

Protiv ove odluke nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana, računajući od dana dostave iste. Žalba se podnosi putem ovog suda županijskom sudu pisanim podneskom u četiri istovjetna primjerka.

Broj zapisa: **9-30890-0bfce**

Kontrolni broj: **0bd28-60693-97810**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mate Kukavica, O=OPĆINSKI SUD U MAKARSKOJ, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Makarskoj** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.